

„Jsem důkazem toho, že prevence má smysl,“ říká vrchní sestra kardiologie

22.10.2024 - | Nemocnice Pardubického kraje

Dětský sen

„O tom, že se chci stát zdravotní sestrou, jsem měla jasno už od 7.třídy. Pamatuji si to přesně, protože v té době jsem byla hospitalizovaná na dětském oddělení Pardubické nemocnice. Práce sestřičky mi učarovala, a tak jsem o své budoucí profesi neváhala. Po základní škole jsem šla na střední zdravotnickou školu a hned po ní do Pardubické nemocnice, letos tomu bylo 28 let,“ směje se Petra Pokorná, která nejdříve nastoupila na interní oddělení A, kde strávila největší část profesního života. „Měli jsme výborný mladý kolektiv a ráda vzpomínám na pana doktora Aleše Havlíčka, ten mě naučil spoustu věcí,“ vzpomíná vrchní sestra kardiologie, která si během profesního života podle svých slov odskočila na dvě mateřské, ale dlouho se doma neohrála. „Ta práce mi chyběla. V roce 2017 mě pan primář Matějka oslovil na pozici vrchní a jsem jí dodnes. Občas ještě sloužím pohotovostní služby na ambulanci, popovídám si s pacienty, natočím jim EKG a naberu krev, zkrátka nechci s nimi ztratit kontakt, to považuji za velmi důležité,“ říká Petra Pokorná. Jako nejdůležitější část své profese vidí komunikaci, a to jak k pacientům, tak ke kolegům.

„V našem oboru to jinak, než týmově nejde, jsme veliké oddělení, je tu spousta osobností a já mám za to, že když je snaha na obou stranách, s každým se dá domluvit. Vládne tu přátelská atmosféra a já se snažím kolegům vytvářet optimální prostředí pro jejich práci. Moje dveře jsou jim otevřené, nejen pro pracovní, ale i osobní záležitosti,“ vysvětluje vrchní sestra.

Pozvánka na mamograf

V loňském roce Petra Pokorná oslavila 45.narozeniny, proto jí přišla pozvánka na preventivní mamografické vyšetření, na které má od tohoto věku nárok každá žena: „Takové věci neodmítám, prevenci nepodceňuji. Nebála jsem se, jelikož jsem fungovala normálně, pravidelně jsem se samovyšetřovala a nic mě netrápilo. V červenci jsem tedy vyšetření preventivně podstoupila. Když se mi ozvali s tím, že potřebují doplňující ultrazvuk, znejistila jsem. Začátkem srpna jsem absolvovala doplňující ultrazvukové vyšetření s biopsií, a pak čekala na výsledek. To čekání bylo nejhorší,“ přiznává vrchní sestra kardiologie. Když biopsie potvrdila v těle zhoubné buňky, šlo všechno ráz naráz: „Od preventivního vyšetření po termín operace to trvalo asi měsíc. Po operaci jsem opět čekala, tentokrát na výsledky histologie, aby lékaři zjistili, jaká léčba je pro mě vhodná,“ říká Petra Pokorná a zdůrazňuje, že i přes pravidelné samovyšetřování si nález nenašla. „Potvrdili mi, že sama bych si ložisko ani najít nemohla, bylo opravdu malé a nebylo hmatatelné. Přišli na to jen na základě mamografie. Prevence má smysl. Ženy, které ji záměrně odmítají, zbytečně riskují. Aby se karcinom prsu odhalil včas, je prevence skutečně na místě,“ apeluje vrchní sestra.

Štěstí v neštěstí

Životní optimismus se Petře Pokorné vyplatil nejen v roli zdravotnice, ale i jako pacientce. „Ačkoliv zdravotnická profese není pro pacienta výhodou, spíše naopak, nevzdala jsem se. To víte, zdravotník do toho oboru více vidí, ať už nemoci nebo následky, které přináší... nevědomost laiků vnímám jako nepatrnou výhodu,“ vysvětluje Petra Pokorná, která od začátku věřila, že všechno dobře dopadne. „Vnitřně jsem si nastavila přesvědčení, že budu v pořádku. Dělal jsem, co jsem mohla. Šla jsem na prevenci, podstoupila operaci, která dopadla dobře a vrhla se do léčby. Naštěstí jsem nemusela podstoupit žádnou další operaci, chemoterapii nebo ozařování. Doporučili mi hormonální léčbu,“

svěřuje se Petra Pokorná a dodává, že zkraje léčby se cítila hodně unavená. „Mám pocit, že jsem první měsíc jen prospala, až poté jsem začala nějak normálně fungovat. Najednou jsem měla čas se zastavit a urovnat si priority. Došlo mi, že doposud jsem upřednostňovala potřeby druhých před těmi svými a jela jsem mnohdy nadoraz. Teď svému tělu naslouchám, když jsem unavená, odpočinu si. Více si užívám času s dcerou, dříve jsem byla schopná říct: Promiň, teď nemůžu, mám práci... už vím, že mi ta práce neuteče a raději trávím čas s ní,“ přibližuje změnu priorit Petra Pokorná. „Je to nepříjemná diagnóza, která člověku obrátí život naruby a donutí ho zamyslet se nad tím, co dál. Pro mě to bylo znamení zvolnit. Teď se mám dobře, cítím se zdravá a věřím, že tomu tak bude i nadále. Budu se opakovat, ale nepodceňujte prevenci. V Česku je nastavená dobře, stačí jen chodit na pravidelné prohlídky,“ říká vrchní sestra kardiologie, která rok od stanovení diagnózy opět stojí v čele sester kardiologického oddělení s úsměvem na tváři a odhodláním postavit se všem výzvám, které život přináší.

<https://www.nempk.cz/novinky/jsem-dukazem-toho-ze-prevence-ma-smysl-rika-vrchni-sestra-kardiologie>